

De nærmere regler for vurderingen af referencens forsørgelsesevne er fastsat i bekendtgørelse nr. 580 af 10. juli 2002, om beregning af forsørgelsesevnen i familiesammenførings-sager og om kommunalbestyrelsens udtalelse om referencens forsørgelsesevne.

Det følger af bekendtgørelsens § 5, stk. 1, at referencens forsørgelsesevne vurderes på baggrund af en opgørelse af referencens månedlige bruttoindkomst.

I bekendtgørelsens § 12, stk. 1, er anført de indkomstformer, der kan indgå ved opgørelsen af den månedlige bruttoindkomst. Det fremgår således af bekendtgørelsen § 12, stk. 1, nr. 3, at følgende offentlige ydelser kan medregnes:

- a) efterløn og delefterløn i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.,
- b) folkepension, førtidspension og invaliditetsydelse i henhold til lov om social pension,
- c) dagpenge på grund af sygdom, herunder tilskadekomst, og ved graviditet, barsel og adoption i henhold til lov om dagpenge ved sygdom og fødsel, og
- d) ydelser i henhold til lov om børnepasningsorlov.

Derimod indgår blandt andet indkomst i form af dagpenge ved arbejdsløshed, overgangsydelser, livs- eller ulykkesforsikringer og en række former for kapitalindkomst, herunder kursgevinster, aktieavancer, ejendomsavancer m.v., ikke ved opgørelsen af den månedlige bruttoindkomst, ligesom referencens eventuelle formue ikke har betydning for opgørelsen.

Efter de gældende regler vil en person, som modtager arbejdsløshedsdagpenge, men som opfylder betingelserne for at gå på efterløn, ikke opfylde forsørgelseskravet.

Efter min opfattelse er der grund til nærmere at overveje, om der er grundlag for at ændre sådanne regler, der tilskynder personer, som fortsat ønsker at stå til rådighed for arbejdsmarked, til at gå på efterløn.

Integrationsministeriet vil således tage kontakt til Beskæftigelsesministeriet med henblik på at søge en løsning, der så vidt muligt eliminerer denne risiko.

Jeg vil orientere spørgeren direkte om udfaldet af disse overvejelser.

Spm. nr. S 4717

Til økonomi- og erhvervsministeren (8/9 03) af: **Lars Kramer Mikkelsen (S):**

»Kan ministeren oplyse, på hvilke tidspunkter kommuner i Danmark har foretaget byfornyelse for egne midler uden statslige tilskud, og kan ministeren oplyse, hvilke kommuner det drejer sig om?«

Begrundelse

Spørgeren vil gerne have uddybet besvarelsen af spørgsmål nr. S 4383, således at der oplyses både de omtalte kommuners navne samt de tidspunkter, de omtalte byfornyelser har fundet sted.

Svar (17/9 03)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg kan, med henvisning til min tidligere besvarelse af spørgsmål S 4383, oplyse, at den enkelte kommunalbestyrelse har mulighed for – i henhold til byfornyelseslovens § 56, stk. 4 – at lade en byfornyelsesbeslutning træde i kraft uden bindende tilsagn, såfremt kommunen hermed samtidig påtager sig at yde den del af den samlede offentlige støtte, som staten normalt yder.

Økonomi- og Erhvervsministeriets styrings-system for offentlig byfornyelse omfatter byfornyelsesbeslutninger, som indgår i udmøntningen af den årlige investeringsramme til offentlig byfornyelse og som samtidig har udgiftsmæssige konsekvenser for staten.

Byfornyelsesbeslutninger i henhold til byfornyelseslovens § 56, stk. 4 gennemføres uden statslige udgiftskonsekvenser og uden træk på investeringsrammen til offentlig byfornyelse. Økonomi- og Erhvervsministeriet modtager følgende ikke oplysninger: om byfornyelsessager, som gennemføres efter § 56, stk. 4. Ministeriet har derfor heller ikke umiddelbart oplysninger om hvilke og hvor mange kommuner som har gennemført den nævnte type sager, samt tidspunktet for gennemførelsen heraf mv.